

“मीठे बच्चे- तिमीलाई अपार खुशी हुनुपर्छ किनकि अहिले पुरानो कपडा छोडेर घर जादैछौ फेरि नयाँ कपडा नयाँ दुनियाँमा लिनेछौ ।”

प्रश्न:- ड्रामाको कुनचाहिँ रहस्य अति सूक्ष्म रूपले बुझ्नुपर्ने हुन्छ ?

उत्तर:- यो ड्रामा जुम्रा जस्तै चलिरहन्छ, टिक-टिक भइरहन्छ । जसको जुन कर्तव्य (एक्ट) चल्थ्यो त्यो फेरि हुबहु ५ हजार वर्षपछि दोहोरिनेछ, यो रहस्य धेरै सूक्ष्म बुझ्नुपर्ने हुन्छ । जो बच्चाहरू यस रहस्यलाई यथार्थ रूपले बुझ्दैनन् उनीहरू भन्छन् ड्रामामा भयो भने पुरुषार्थ गर्नेछौं, उनीहरूले उच्च पद पाउन सक्दैनन् ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरूलाई बाबाको पहिचान मिलेको छ, अब फेरि बाबाबाट वर्सा लिनु छ र पावन पनि बन्नु छ । भनिन्छ पनि- हे पतित-पावन आएर हामीलाई पावन बनाउनु होस् किनकि सम्भन्छन्- हामी पतित बुद्धिका छौं । बुद्धिले पनि भन्छ यो पतित कलियुगी (आइरन एजड) दुनियाँ हो । नयाँ दुनियाँलाई सतोप्रधान, पुरानो दुनियाँलाई तमोप्रधान भनिन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई अहिले बाबा मिल्नु भएको छ, भक्तहरूलाई भगवान् मिल्नु भएको छ । भनिन्छ पनि, भक्तिपछि भगवान् आएर भक्तिको फल दिनुहुन्छ किनकि मेहनत गर्छन्, त्यसैले फल पनि माग्छन् । भक्तहरू के मेहनत गर्छन्, त्यो त तिमी जान्दछौ । तिमी आधा कल्प भक्तिमार्गमा धक्का खाएर थाकिसकेका छौ । भक्तिमा धेरै मेहनत गरेका छौ । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । मेहनत गरिन्छ फाइदाको लागि । सम्भन्छन्- भगवान् आएर भक्तिको फल दिनुहुन्छ, त्यसैले फल दिनेवाला फेरि पनि भगवान् नै हुनु भयो । भक्तहरू भगवान्लाई याद गर्छन् किनकि भक्तिमा दुःख छ, त्यसैले भन्छन् आएर हाम्रो दुःख हर्नुहोस्, पावन बनाउनुहोस् ।

अहिले रावण राज्य छ यो कुरा कसैले पनि जान्दैनन् । रावणले नै पतित बनाएको हो । भनिन्छ पनि- रामराज्य चाहियो तर त्यो कहिले, कसरी हुन्छ- कसैलाई पनि यो कुरा थाहा छैन । आत्माको मनमा सम्भन्छ- अहिले रावण राज्य हो । यो हो नै भक्तिमार्ग । भक्तहरूले धेरै नाच-गान-तमासा गर्छन् । खुशी पनि हुन्छन्, फेरि रुन्छन् पनि । भगवान्को प्रेममा आँसु पनि आउँछ तर भगवान्लाई जान्दैनन् । जसको प्रेममा आँसु आउँछ, उहाँलाई जान्नुपर्छ नि । चित्रबाट त केही पनि प्राप्त हुँदैन । हो, धेरै भक्ति गरे भने साक्षात्कार हुन्छ । पुग्यो, त्यही उनको लागि खुशीको कुरा हो । भगवान् स्वयम् नै आएर आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ- म को हुँ । म जो हुँ, जस्तो छु, दुनियाँमा कसैले पनि जान्दैनन् । तिमीहरूमा पनि जसले बाबा भन्छन् उनमा कोही पक्का छन्, कोही कच्चा छन् । देह-अभिमान टुट्नमा नै धेरै मेहनत लाग्छ । देही-अभिमानी बन्नुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी आत्मा हो, तिमीले ८४ जन्म भोगेर तमोप्रधान बनेका छौ । अहिले आत्मालाई तेस्रो नेत्र मिलेको छ । आत्माको बुझिरहेको छ । तिमी बच्चाहरूलाई सारा सृष्टि-चक्रको ज्ञान बाबाले दिनु हुन्छ । बाबा ज्ञानका सागर (नलेजफुल) हुनुहुन्छ त्यसैले त बच्चाहरूलाई पनि ज्ञान दिनुहुन्छ । कसैले केवल तिमीहरूले मात्रै ८४ जन्म लिन्छौ ? भनेर सोधेमा भन- हो, हामीमा कोही ८४, कोही ८२ जन्म लिन्छन् । बढी भन्दा बढी ८४ जन्म मात्रै लिन्छन् । ८४ जन्म उनको हुन्छ जो शुरूमा आउँछन् । जो राम्ररी पढेर उच्च पद पाउँछन् उनीहरू छिटै आउँछन् । मालामा नजिक गाँसिदै जान्छन् । जसरी नयाँ घर बनिरहेको छ भने दिलमा आउँछ छिटै बन्यो भने हामी गएर बस्नेछौ । तिमी बच्चाहरूलाई पनि खुशी हुनुपर्छ, अब हामीले यो पुरानो कपडा छोडेर नयाँ लिनेछौ । नाटकमा कलाकारले घण्टा, आधा घण्टा पहिले नै घडी हेर्दै रहन्छन्, समय पूरा हुने बित्तिकै घरमा जानुपर्छ । त्यो समय पनि आउँछ । तिमी बच्चाहरूको लागि बेहदको घडी छ । तिमी जान्दछौ- जब कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्छौ तब यहाँ रहँदैनौ । कर्मातीत बन्नको लागि पनि यादमा रहनुपर्छ, धेरै मेहनत छ । नयाँ दुनियाँमा तिमी जान्छौ फेरि एक-एक जन्ममा कला कम हुँदै जान्छ । नयाँ घरमा ६ महिना बस्यो भने केही न केही दाग आदि त लाग्छ नि । केही फरक पर्छ । त्यस्तै त्यहाँ नयाँ दुनियाँमा पनि कोही त पहिला आउँछन्, कोही अलिकति ढिला आउँछन् । पहिला जो आउँछन्, उनलाई भनिन्छ सतोप्रधान फेरि विस्तार-विस्तारै कला कम हुँदै जान्छ । यो ड्रामाको चक्र जुम्रा जस्तै चलिरहन्छ । टिक-टिक भइरहन्छ । तिमी जान्दछौ- सारा दुनियाँमा जसको जुन कर्तव्य (एक्ट) चल्छ त्यही चक्र घुमिरहन्छ । यो बडो सूक्ष्म कुरा हो बुझ्नको लागि । बाबाले अनुभव सुनाउँछन् ।

तिमी जान्दछौ- यो पढाइ फेरि ५ हजार वर्षपछि दोहोरिन्छ । यो बनि-बनाउ खेल हो । यस चक्रको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन । यसका रचयिता (क्रियेटर), निर्देशक (डाइरेक्टर), मुख्य को हुन्- केही पनि जान्दैनन् । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी ८४ जन्म भोगेर अब फर्केर जान्छौ । हामी आत्मा हौ । देही-अभिमानी बन्यो भने खुशीको पारा चढ्छ । त्यो हो हदको नाटक यो हो बेहदको । बाबाले हामी आत्माहरूलाई पढाइ रहनुभएको छ, फलानो समयमा यो हुन्छ भन्ने कुरा बताउनु हुन्न । बाबासँग कुनै कुरा सोधे भने भन्नुहुन्छ- ड्रामामा जुन कुरा बताउनु पर्ने हुन्छ त्यो

बताउँछु । ड्रामा अनुसार जुन उत्तर मिल्नु थियो त्यो मिलिसक्यो । केवल त्यसमा चलनुपर्छ । ड्रामा सिवाय बाबाले केही पनि गर्न सक्नु हुन्न । कति बच्चाहरू भन्छन्— ड्रामामा छ भने पुरुषार्थ गर्नेछु, यस्ताले कहिल्यै उँच पद पाउन सक्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ— पुरुषार्थ तिमीले गर्नुपर्छ । ड्रामाले कल्प पहिला जस्तै तिमीलाई पुरुषार्थ गराउँछ । कोही ड्रामामा रोकिन्छन्, जे ड्रामामा होला, त्यसैले सम्झिन्छ यिनको भाग्यमा छैन । अहिले तिमीलाई स्मृति आएको छ— हामी आत्मा हौं, हामी यो पार्ट खेलन आएका हौं । आत्मा पनि अविनाशी छ, पार्ट पनि अविनाशी छ । ८४ जन्मको पार्ट आत्मामा भरिएको छ, फेरि त्यही पार्ट खेल्छन् । यसलाई भनिन्छ प्रकृति (कुदरत) । प्रकृतिको अरू के विस्तार गर्ने ? मुख्य कुरा हो— पावन अवश्य बन्नु छ । यही फिक्को कुरा हो । कर्म गर्दा-गर्दै बाबाको यादमा रहनु छ । तिमी एक माशूकका आशिक हौ नि । एक माशूकलाई सबै आशिकले याद गर्छन् । उहाँ माशूक भन्नुहुन्छ— अब मलाई याद गर । म तिमीलाई पावन बनाउन आएको छु । तिमीले मलाई नै पतित पावन भन्दछौ फेरि पनि मलाई भुलेर गंगालाई किन पतित पावनी, भन्दछौ ? अहिले तिमीले बुझेका छौ त्यसैले त्यो सबै कुरा छोडिदियो । तिमी सम्झिन्छौ— बाबा नै पतित-पावन हुनुहुन्छ । अब पतित-पावन कृष्णलाई सम्झेर कहिल्यै याद गर्दैनौ । तर भगवान् कसरी आउनुहुन्छ— यो कसैले पनि जान्दैनन् । कृष्णको आत्मा जुन सत्ययुगमा थियो त्यसले अनेक रूप धारण गर्दा गर्दा अहिले तमोप्रधान बनेको छ, फेरि सतोप्रधान बन्छ । शास्त्रमा यो भूल भएको छ । यो भूल जब हुन्छ तब त म आएर अभूल बनाउँछु नि । यो भूल पनि ड्रामामा छ, फेरि पनि हुनेछ । अब तिमीलाई सम्झाइएको छ, शिव भगवानुवाच । भगवान् शिवलाई नै भन्दछन् । भगवान् त एउटै हुनुहुन्छ । सबै भक्तहरूलाई फल दिने एक भगवान् । उहाँलाई कसैले पनि जान्न सक्दैनन् । आत्माले भन्दछ— ओ गड फादर । ती लौकिक पिता त यहाँ छन् फेरि पनि उहाँ पितालाई याद गर्छन्, त्यसैले आत्माका दुई पिता हुन्छन् । भक्तिमार्गमा उहाँ पितालाई याद गरिरहन्छन् । आत्मा त हुन्छ नै । यति सबै आत्माहरूलाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ । एक शरीर छोडेर फेरि अर्को लिएर पार्ट खेल्नुपर्ने हुन्छ । यी सबै कुरा बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ । भन्दछन् पनि, हामी यहाँ पार्ट खेलन आएका हौं । यो एक नाट्यशाला हो । यसमा यी चन्द्रमा-तारा आदि सबै बत्तीहरू हुन् । यी सूर्य, चन्द्रमा, ताराहरूलाई मनुष्यहरूले देवता भन्दछन् किनकि यिनीहरूले धेरै राम्रो काम गर्छन्, रिमभिम् गच्छन्, कसैलाई दुःख दिदैनन्, सबैलाई सुख दिन्छन् । धेरै काम गर्छन्, त्यसैले यिनलाई देवता भनिन्छ । राम्रो काम गर्नेलाई भन्दछन्— मानौं यो त देवता जस्तै छ । वास्तवमा देवताहरू त सत्ययुगमा थिए । सबै सुख दिनेवाला थिए । सबैको प्रीत थियो, यसैले देवताहरूसँग उनको तुलना गरिएको हो । देवताहरूको गुणको गायन छ । उनको अगाडि गएर गाउँछन्— हम निर्गुण हारे में कोई गुण नाही, आप ही तरस परोई... हजुरलाई त दया आउँछ होला । बाबा भन्नुहुन्छ— दया (तरस) आयो त्यसैले त फेरि आएँ, तिमीलाई गुणवान् बनाउन । तिमी पुज्य थियौ, अहिले पुजारी बनेका छौ फेरि पुज्य बन । ‘हम सो’ को अर्थ पनि तिमीलाई सम्झाइएको छ । मानिसहरूले त भन्दछन्— आत्मा सो परमात्मा, परमात्मा सो आत्मा । बाबा भन्नुहुन्छ— यो गलत हो । तिमी आत्मा निराकार थियौ फेरि तिमी नै देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्यौ । अहिले तिमी नै ब्राह्मण वर्णमा आएका छौ । आत्मा पहिला सतोप्रधान, सतो, रजो, तमोमा आउँछ । अहिले तिमी बच्चाहरू सम्झिन्छौ— यो ज्ञान बाबाले कल्प-कल्प संगमयुगमा आएर दिनुहुन्छ । अवश्य संसार स्वर्ग थियो, त्यहाँ कति थोरै मनुष्य हुन्छन्, अहिले कलियुग हो । सबै धर्म आइ सके । सत्ययुगमा सबै धर्म कहाँ थिए र ! त्यहाँ हुन्छ नै एक धर्म, बाँकी सबै आत्माहरू जान्छन् । तिमी जान्दछौ— अहिले यस पुरानो दुनियाँका विनाश सामुन्ने खडा छ । बाबाले राजयोग सिकाउँदै हुनुहुन्छ । जो कोही आए भने भन— यो बेहदको घडी हो । बाबाले दिव्य-दृष्टि दिएर यो घडी बनाउन लगाउनु भएको हो । जसरी त्यस घडीलाई तिमी घरी-घरी हेर्छौ, अब यो बेहदको घडी याद आउँछ । बाबाले ब्रह्माद्वारा एक धर्मको स्थापना, शंकरद्वारा आसुरी दुनियाँको विनाश गराउनुपर्छ । बुद्धिले पनि भन्छ— अवश्य चक्र फिर्नु नै छ । कलियुग पछि सत्ययुग आउँछ । अहिले मनुष्य पनि धेरै छन्, उपद्रव पनि धेरै भइरहन्छ । मिसाइल्स (मूसल) पनि त्यही हो । शास्त्रमा त कति कथाहरू बनाइ दिएका छन् । बाबा आएर वेद-शास्त्रहरूको सार सम्झाउनुहुन्छ । मुख्य धर्म पनि ४ छन् । यो ब्राह्मण धर्म हो पाँचौं । सबैभन्दा उच्च यो हो छोटो धर्म । यज्ञको सम्हाल गर्नेवाला ब्राह्मण हुन् । यो ज्ञान यज्ञ हो । उपद्रवलाई मेटाउनको लागि यो यज्ञ रद्दछन्, उनीहरू सम्झिन्छन्— यो लडाईँ आदि नलागोस् । अरे, लडाईँ लागेन भने सत्ययुग कसरी आउँछ, यतिका सबै मनुष्य कहाँ जान्छन् ! हामी सबै आत्माहरूलाई लिएर जानुहुन्छ, त्यसैले अवश्य शरीर यही छोड्नु पर्छ । तिमीले पुकार्दछौ पनि— हे बाबा आएर हामीलाई पतितबाट पावन बनाउनु होस् ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मैले अवश्य पुरानो दुनियाँको विनाश गराउनुपर्छ । पावन दुनियाँ हो नै सत्ययुग, सबैलाई मुक्तिधाम लिएर जान्छु । सबैले काललाई त बोलाउँछन् नि । यो सम्झ्दैनन्— हामीले कालका पनि काललाई बोलाउँछौ । बाबा भन्नुहुन्छ— यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । आत्माहरूलाई छी-छी दुनियाँबाट निकालेर शान्तिधाममा लिएर जान्छु । यो त

राम्रो कुरा हो नि । तिमी मुक्तिमा गएर फेरि जीवनमुक्तिमा आउनु छ फेरि जीवनबन्धमा । यति सबै त सत्ययुगमा आउँदैनन् फेरि नम्बरवार आउँछन् । त्यसैले अब शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर । पछाडि जो आउँछन् उनको त पार्ट नै थोरै हुन्छ । पहिला अवश्य उनीहरूले सुख पाउँछन् । तिम्रो पार्ट सबैभन्दा उच्च छ । तिमीले धेरै सुख पाउँछौ । धर्म स्थापकले त केवल धर्मको मात्र स्थापना गर्छन्, कसैलाई पनि मुक्त गर्दैनन् । बाबा त यहाँ आएर सबैलाई ज्ञान दिनुहुन्छ । उहाँ नै सबैका पतित-पावन हुनुहुन्छ, सबैलाई मुक्त गर्नुहुन्छ । अरू धर्म स्थापकले कुनै सद्गति गर्न आउँदैनन्, उनीहरू आउँछन् धर्म स्थापना गर्न । उनीहरूले कुनै शान्तिधाम-सुखधाम लिएर जाँदैनन्, सबैलाई शान्तिधाम, सुखधाममा बाबाले नै लिएर जानुहुन्छ । जसले दुःखबाट छुटाएर सुख दिनुहुन्छ, उहाँका नै तीर्थ हुन्छन् । मानिसहरूले यो कुरा बुझ्दैनन्, वास्तवमा सच्चा तीर्थ त एक बाबाका नै हुन् । महिमा पनि एक को नै हो । सबैले उहाँलाई नै पुकार्छन्— हे मुक्तिदाता (लिबरेटर) आउनुहोस् । भारतवर्ष नै सच्चा तीर्थ हो, जहाँ बाबा आएर सबैलाई मुक्ति-जीवनमुक्ति दिनुहुन्छ । त्यसैले तिमीले फेरि भक्तिमार्गमा उहाँका ठूला-ठूला मन्दिर बनाउँछौ । हीरा-जुहारतका मन्दिर बनाउँछौ । सोमनाथको मन्दिर कति सुन्दर बनाउँछौ । अहिले हेर बाबा कहाँ बस्नुभएको छ ? पतित शरीरमा, पतित दुनियाँमा । तिमीले नै जान्दछौ । तिमी बाबाको सहयोगी बन्छौ । अरूलाई बाटो बताउनमा जसले मदत गर्छ उनलाई नै उँच पद मिल्छ । यो त नियम (कायदा) हो । बाबा भन्नुहुन्छ मेहनत गर । धेरैलाई बाटो बताऊ, बाबा र वर्सालाई याद गर । ८४ को चक्र त सामुनेमा छ, यो हो मानौं अन्धाको अगाडि ऐना । यो ड्रामा हुबहु दोहोरिन्छ, फेरि पनि मलाई कसैले जान्दैनन् । यस्तो पनि होइन, मेरो मन्दिरलाई कसैले लुटे भने मैले केही गरूँ । ड्रामामा लुट्नु नै छ, फेरि पनि लुटेर लैजानेछन् । मलाई बोलाउँछन् नै पतितबाट पावन बनाउनुहोस् भनेर, त्यसैले म आएर तिमी बच्चाहरूलाई पढाउँछु । ड्रामामा विनाश पनि निश्चित छ, त्यो फेरि पनि हुन्छ । मैले कुनै प्रेरणा दिन्न विनाश होस् भनेर । यी मिसाइल्स आदि बनेका छन्— यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । म पनि ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएको छु । मेरो पार्ट सबैभन्दा ठूलो छ— सृष्टिलाई बदल्नु, पतितबाट पावन बनाउनु । अब समर्थ को हो ? म वा ड्रामा ? रावण पनि ड्रामा अनुसार आउनु नै छ । जुन ज्ञान ममा छ, त्यो आएर दिन्छु । तिमी शिवबाबाका सेना हौ । रावणमाथि विजय प्राप्त गर्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— सेवाकेन्द्रहरू खोल्दै जाऊ । म आँउछु पढाउन । मैले केही लिन्न । पैसा आदि जे जति छ त्यो यसमा सफल गर । यो पनि होइन सबै दिएर भोकले मर । भोकले कोही मर्न सक्दैनन् । बाबाले सबै कुरा दिनुभएको छ फेरि भोकले कहाँ मर्छन् र ? तिमी भोकले मर्छौ र ? शिव बाबाको भण्डारा हो । आजकाल त दुनियाँमा हेर कति मनुष्यहरू भोकले मरिरहन्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूले त बाबाबाट पूरा वर्सा लिने पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । यो हो रूहानी प्राकृतिक उपचार । बिलकुल साधारण कुरा, केवल भन्नुहुन्छ मन्मनाभव । आत्मालाई उपचार गर्नुहुन्छ, त्यसैले बाबालाई अविनाशी सर्जन पनि भनिन्छ । कति राम्रो अपेरेशन सिकाउनु हुन्छ । मलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रा सबै दुःख दूर हुन्छन् । चक्रवर्ती राजा बन्दछौ । यो काँडाको जंगलमा रहेर पनि यस्तो सम्भ्र, हामी फूलको बगैँचामा गइरहेका छौ । घरमा गइरहेका छौ । एक-अर्कालाई याद दिलाउँदै गर । अल्लाह (ईश्वर)लाई याद गर्नु भन्ने बे बादशाही अवश्य मिल्नेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) उँच पद प्राप्त गर्नको लागि बाबाको पूरा-पूरा मदतगार बन्नु छ । अन्धाहरूलाई बाटो देखाउनु छ । बेहदको घडीलाई सधैं याद राख्नु छ ।
- २) यज्ञको सम्हाल गर्नको लागि सच्चा-सच्चा ब्राह्मण बन्नु छ । पैसा आदि जे छ त्यसलाई सफल गरेर बाबाबाट पूरा-पूरा वर्सा लिनु छ ।

वरदानः— बाबाको छत्रछायाँको अनुभवद्वारा विघ्न-विनाशकको डिग्री लिने अनुभवीमूर्त भव

जहाँ बाबा साथ हुनुहुन्छ, त्यहाँ कसैले केही पनि गर्न सक्दैन । यो साथको अनुभव नै छत्रछायाँ बन्दछ । बापदादाले बच्चाहरूको सधैं रक्षा गर्नु हुन्छ । परीक्षा (पेपर) आउँछन् तिमी बच्चाहरूलाई अनुभवी बनाउनको लागि, त्यसैले सधैं सम्भ्रनुपर्छ— यी पेपरहरू क्लास चढाउनका लागि आउँछन् । यसैबाट सधैंको लागि विघ्न विनाशकको डिग्री र अनुभवी मूर्त बन्ने वरदान मिल्नेछ । यदि अहिले कसैले हल्ला गर्छन् वा विघ्न पार्छन् भने पनि विस्तारै-विस्तारै ठण्डा हुनेछन् ।

स्लोगनः— जो समयमा सहयोगी बन्छन्, उनलाई एकको पदमगुणा फल मिल्दछ ।